
Arkivsak-dok. 23/07863-3

Saksgang	Møtedato	Saksnr
Fylkesrådets forberedende møte	22.08.2023	

Høring – Forslag om endring av Forskrift om akvakultur for andre arter enn laks, ørret og regnbueørret og Forskrift om drift av akvakulturanlegg

Innstilling:

1. Fylkesrådet i Troms og Finnmark har behandlet høringsforslag datert 15.05.2023 om endring av Forskrift om akvakultur for andre arter enn laks, ørret og regnbueørret (andre arter-forskriften) og Forskrift om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdrifts-forskriften) med høringsfrist 16.08.2023.
2. Fylkesrådet støtter forslaget om at forskrift av 22. desember 2004 nr. 1799 om tillatelse til akvakultur av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret også skal gjelde akvakultur med sekkdyr, slik Nærings- og fiskeridepartementet foreslår.
3. Fylkesrådet er enig med departementet i at behandling av akvakulturtillatelser for sekkdyr delegeres til fylkeskommunene som tillatelsesgivende og koordinerende myndighet etter Lov om akvakultur (akvakulturloven).
4. Fylkesrådet er videre enig med departementet i at Fiskeridirektoratet delegeres myndighet til å gi tilsagn om tillatelse til akvakultur av andre akvatiske organismer, som ikke eksplisitt er unntatt forskriften, samt at direktoratet fører tilsyn med krav rettet mot akvakultur av kappedyr og vannlevende planter.
5. Fylkesrådet støtter forslaget om å oppheve taket på depositumsordningen tilsvarende 200.000 kr for akvakultur med vannlevende planter, og at det fastsettes en depositumsordning for etablering av akvakulturvirksomhet med sekkdyr på lik linje med den som er fastsatt for akvakultur med vannlevende planter og blåskjell som skal sikre tilstrekkelig opprydding.
6. Fylkesrådet er enig med departementets forslag om å presisere at det nå kan gis tillatelser til flere arter på samme lokalitet. Fylkeskommunen er også enig i at departementets vurdering om at det kun skal innbetales ett saksbehandlingsgebyr for én søknad om tillatelse til akvakultur av flere arter på samme lokalitet. Den foreslåtte presiseringen er i tråd med de innspill Troms fylkeskommune tidligere har gitt departementet i forbindelse med forskriftsendringen for vannlevende planter i 2018.

7. Fylkesrådet mener at forslaget etter § 4, første ledd, bokstav c om at tidligere og senere livsstadier slik det nå foreligger, fortsatt vil medføre behov for innhenting av dispensasjon for virksomheter som primært driver med forskning. Fylkesrådet foreslår derfor, som i tidligere innspill til departementet, at det kan tildeles akvakulturtilatelse for flere livsstadier på samme lokalitet på land av fylkeskommunen, og at myndigheten etter forskriftens § 21 til å dispensere fra samme forskrifts § 4 samtidig overføres til fylkeskommunene.
8. Fylkesrådet mener at det fortsatt er behov for revidering av gebyrforskriften slik at den blir likt praktisert i fylkeskommunene. Dette er rapportert og spilt inn til Fiskeridirektoratet ved en rekke anledninger. Fylkesrådet mener videre at saksbehandlingsgebyret næringen i dag betaler inn til Fiskeridirektoratet, i de saker hvor fylkeskommunen er delegert myndighet etter akvakulturloven, skal tilfalle fylkeskommunene.
9. Fylkesrådet foreslår at kunnskapsgrunnlaget i Fiskeridirektoratets kartverktøy oppdateres, spesielt med hensyn på gytefelt og gyteområder for torsk. Fylkesrådet vil påpeke at det i dag er stort behov for betydelig styrking av kunnskapen om lokale og regionale bestander av kysttorsk og foreslår en nasjonal satsing for å øke kunnskapsnivået langs kysten og i fjordene.
10. Fylkesrådet har ingen merknader til akvakulturdriftforskriften, de andre forskriftsoppdateringene eller opprydding av forskriften iht. vedlegg 1.

Dato
15.8.2023

Marlene B Bråthen
Fylkesråd for næring, plan og miljø

Vedlegg

horingsnotat

Fagnotat – Høring – Forslag om endring av Forskrift om akvakultur for andre arter enn laks, ørret og regnbueørret og Forskrift om drift av akvakulturanlegg

Bakgrunn

Nærings- og fiskeridepartementet har 15.05.2023 sendt på høring forslag om endring av Forskrift om akvakultur for andre arter enn laks, ørret og regnbueørret (andre arter-forskriften) og Forskrift om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften) med høringsfrist 16.08.2023.

Bakgrunnen er økende interesse for akvakultur med sekkdyr, en akvatiske organisme som per i dag ikke tilhører i tildelingsforskriften for andre arter. Søknader om akvakultur med sekkdyr behandles derfor av Nærings- og fiskeridepartementet. Departementet foreslår nå at tildelingsforskriften for andre arter skal utvides til å også gjelde akvakultur med sekkdyr, slik som det ble gjort for vannlevende planter i 2018.

Formålet med endringsforslaget i andre arter-forskriften er å delegere førsteinstansbehandlingen og derav tildelingsmyndighet av alle akvakultursøknader om akvatiske organismer som ikke er eksplisitt unntatt fra andre arter-forskriften til fylkeskommunen, samt at Fiskeridirektoratet delegeres myndighet til å gi tilsagn om tillatelse til akvakultur av andre akvatiske arter. Dette vil frigjøre kapasitet i departementet og gi en mer varig løsning der man slipper nye runder med regelverksendringer etter hvert som nye arter blir aktuelle for akvakultur i Norge.

Saken fremmes for Fylkesrådet som forslag til høringsuttalelse fra Troms og Finnmark fylkeskommune om eventuelle videre innspill til endring av Forskrift om akvakultur for andre arter enn laks, ørret og regnbueørret og Forskrift om drift av akvakulturanlegg.

Beskrivelse

Om sekkdyr

Sekkdyr (også kalt sjøpunger) er en av tre klasser i gruppen kappedyr (også kalt tunikater) etter gjeldende systematikk. Det er en artsrik gruppe av kappedyr som er meget vanlig langs norskekysten, og er den eneste klassen som det i dag er tildelt akvakultur tillatelser for. Sekkedyr lever av helt vanlige bakterier og alger som de filtrerer fra vannet. De vokser enormt fort, og under vann kan de kultiveres i høyde, bredde og lengde.

Akvakultur med sekkdyr omfattes, som alle akvatiske organismer, av akvakulturloven av 17. juni 2005. Sekkdyr er imidlertid ikke omfattet av forskrift av 22. desember 2004 nr. 1798 om tillatelse til akvakultur for laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften) eller forskrift av 22. desember 2004 nr. 1799 om tillatelse til akvakultur for andre arter enn laks, ørret og regnbueørret (andre arter-forskriften) hvor fylkeskommunen og Fiskeridirektoratet er delegert tildelingsmyndighet. Andre arter-forskriften, som det i høringsnotatet foreslås endringer i, gjelder positivt oppregnet bløtdyr, krepsdyr, pigghuder og akvakultur med vannlevende planter.

Akvakultur som ikke er omfattet av de to tildelingsforskriftene er regulert direkte i akvakulturloven hvor departementet tildeler tillatelser til å drive akvakultur. Søknader om akvakultur med sekkdyr behandles derfor per i dag av Nærings- og fiskeridepartementet iht. akvakulturloven § 4, jf. § 6 i første instans.

Fra de tre første tildelte tillatelsene i 2014 er det per januar 2023 tildelt 8 tillatelser for produksjon av sekkdyr (Ascidiacea). Nærings- og fiskeridepartementet har i dag et knippe søknader til behandling og ser en økende interesse for akvakultur med sekkdyr. Departementet foreslår nå å delegere behandling av akvakulturtillatelser for sekkdyr til fylkeskommunene i første instans, grunnet nærhet til å vurdere regionale og lokale virkninger samt ønske om å frigjøre kapasitet i departementet.

Om saken – det konkrete endringsforslaget og konsekvenser

Delegeringen som foreslås krever endring i andre arter-forskriften og akvakulturdriftsforskriften. Departementet foreslår at andre arter-forskriften §§ 4 og 9 endres til at fylkeskommunen også skal kunne tildele tillatelser til sekkdyr. Samtidig gis Fiskeridirektoratet hjemmel til å gi tilsagn om tillatelse til andre akvatiske organismer, som ikke eksplisitt er unntatt forskriften. Dersom ingen særlige grunner tilsier at Fiskeridirektoratet foretar klareringen, skal fylkeskommunen behandle søknaden når det gjelder spørsmålet om lokalitet.

For fylkeskommunen innebærer overføringen ansvar for saksbehandling av søknader om akvakultur av sekkdyr. Det vil gi en liten økning i saksbehandlingsmengde, men fylkeskommunens koordinerende rolle og saksbehandling vil foregå på samme måte som for andre akvakultursøknader etter forskrift om tillatelser til andre arter. En slik kompetanseoverføring vil medføre mer effektiv saksbehandling, mindre byråkratisering og færre ledd i søknadsbehandlingen. Videre medfører det at saker blir bedre opplyst da fylkeskommunene har den beste kjennskapen til regionen sammen med forvaltningsansvaret for tildeling av lokaliteter til laks, ørret og regnbueørret og tillatelser til andre marine arter.

Endringsforslag

Andre arter-forskriften;

1. Forskrift av 22. desember 2004 nr. 1799 om tillatelse til akvakultur av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret, skal gjelde alle arter som omfattes av akvakulturloven. Unntatt er laks, ørret og regnbueørret. Dessuten er det gjort unntak for produksjonsformene fangstbasert akvakultur, havbeite og havbruk til havs.
2. *Delegering av saksbehandlingsmyndighet til fylkeskommunen og Fiskeridirektoratet.* Fylkeskommunen delegeres myndighet til å tildele tillatelser til akvakultur av andre fiskearter enn laks, ørret og regnbueørret samt til akvakultur av bløtdyr, krepsdyr og pigghuder, sekkdyr og akvakultur med vannlevende planter. Fiskeridirektoratet

delegeres myndighet til å gi tilsagn om tillatelse til akvakultur av andre akvatiske organismer, som ikke eksplisitt er unntatt forskriften.

3. *Opprydning – innføring av depositumsordning for sekkdyr.*

Departementet anbefaler at sekkdyr inkluderes i andre arter-forskriften § 10a, og at taket på 200.000 kr i depositum for tillatelser til vannlevende planter fjernes. Det fastsettes en depositumsordning for etablering av akvakulturvirksomhet med sekkdyr på lik linje med den som er fastsatt for akvakultur med vannlevende planter og blåskjell, et depositum på 3000 kr per omsøkt dekar til en sperret konto eller likeverdig sikkerhet som gir tilsvarende dekning (§ 10a).

4. *Fjerne forbudet mot flere arter på en lokalitet.*

Fiskeridirektoratet har praktisert andre arter-forskriften § 4 om at tillatelse kan gis til én bestemt art på én bestemt lokalitet som et forbud mot flere arter på samme lokalitet generelt. I tilfeller hvor det er gitt flere tillatelser til ulike arter er det dermed behov for dispensasjon fra Fiskeridirektoratet. Departementet foreslår å presisere at det nå kan gis tillatelser til flere arter på samme lokalitet. Departementet vurderer samtidig at det kun skal innbetales ett saksbehandlingsgebyr for én søknad om tillatelse til akvakultur av flere arter på samme lokalitet.

5. *Gyteområde og gytefelt for vill torsk.*

Bestandene av kysttorsk er svake og truet langs norskekysten. Torskeoppdrett kan påvirke kysttorsk negativt. I tillegg kan torskeoppdrettsanlegg føre til endringer i vandringer, adferd, smittespredning, sykdomsutbrudd, fysiologi og reproduksjon hos vill torsk som igjen kan påvirke villfiskens overlevelse, vekst og rekruttering. Departementet foreslår å endre ordlyden i andre arter-forskriften § 7 første ledd bokstav a for å presisere at lokaliteter for torsk ikke skal etableres i gyteområder eller gytefelt for torsk, slik disse til enhver tid vises i Fiskeridirektoratets kartverktøy. Det foreslås å gjøre tilsvarende presisering i forskrift 15. desember 2014 nr. 1831 om fangstbasert akvakultur § 5 første ledd bokstav a andre setning.

6. *Vedlegg 1 oppheves.*

Etter departementets vurdering er begrunnelsen for stans i tildeling av akvakultur tillatelse til marin fisk eller bestemte arter av marin fisk i andre arter forskriften ikke lenger aktuell i Hardangerfjorden. Den midlertidige stansen i området ble opphevet ved innføringen av trafikklyssystemet i 2017, men avgrensningen ble imidlertid stående igjen i andre arter-forskriften. Departementet foreslår at § 4 femte ledd andre punktum og vedlegg 1 i andre arter forskriften oppheves. Instruks av 8. april 2008 oppheves samtidig.

7. *Andre oppdateringer.*

Klargjøring av gjenfangstplikten. Journalføring av gjenfangster ved rømming av settefisk. Oppdatering om merking og plassering av installasjoner. Andre oppdateringer (som ikke vil endre rettstilstanden eller ha noen økonomiske, administrative eller miljømessige konsekvenser).

Akvakulturdriftsforskriften;

1. Kappedyr og vannlevende planter tas inn i akvakulturdriftsforskriften § 3 bokstav e og det skal fremgå hvilke kapitler og bestemmelser som gjelder for slike akvakulturanlegg.
2. Fiskeridirektoratet fører tilsyn og fatter vedtak med krav rettet mot akvakultur av kappedyr og vannlevende planter, jf. § 67, samt i særlige tilfeller kan dispensere fra kravene, jf. § 68.

Andre forskrifter:

1. Departementet foreslår å gjøre noen få tekniske oppdateringer i forskrift av 7. november 2022 nr. 1929 om tillatelse til akvakultur for laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften), forskrift av 15. desember 2014 nr. 1831 om fangstbasert akvakultur og forskrift av 28. august 2003 nr. 1110 om tildeling og drift ved havbeiteverksemd (havbeiteforskriften).

Samfunnsøkonomi

Et stadig tema i dagens oppdrettsnæring er den begrensede tilgangen på råstoff til fiskefôr og per i dag er det et økende behov for nye typer ingredienser til fôr. I dag brukes det i stor grad annen fisk i tillegg til vegetabiliske produkter, som for eksempel import av soya til bruk i fiskefôr. Mennesker spiser både soya og fisk og det kan derfor diskuteres hvor god utnyttelsen av disse råvarene er til bruk i fiskefôr. Det begynner å bli begrenset for hvor mye mer volum som kan hentes ut fra industrifiske, og det er en kontinuerlig jakt etter nye og bærekraftige ingredienser. Sekkedyr inneholder som tidligere nevnt nødvendige næringsstoffer oppdrettsfisk trenger. Utvikling av en ny type fiskefôr vil ha et stort potensial for norsk næringsliv med tilhørende ringvirkninger, samt at det vil gi mulighet til lokal og nasjonal produksjon av råstoff.

For akvakultur med sekkedyr kan man forvente en produksjon på 100-200 kg per kvadratmeter havfarm. Med et proteininnhold på omtrent 60 prosent kan man forvente 4,5 kg protein per kvadratmeter havfarm. Dersom det er mulig å utnytte proteinet til bruk i fiskefôr kan en slik produksjon potensielt dekke mer enn det årlige fôrbehovet til fiskeoppdrett. Sekkedyr livnærer seg på alger og bakterier i vannmassene og populasjonen av disse kan reduseres ved kultivering av sekkedyr i store havfarmer. Det er derfor essensielt å benytte ei føre-var-tilnærming som følge av usikkerhet knyttet til effekten på økosystemet.

Ifølge Akvaplan-nivas rapport Kunnskapsgrunnlag for nye arter i oppdrett – del 1 (2019) er sekkedyr evaluert til å ha et svært lavt markedspotensial og lønnsomhet, men sekkedyr inneholder sannsynligvis 60 prosent proteiner etter at vannet har blitt presset ut. Mel av tørkede sekkedyr er rikt på de viktigste aminosyrene fisk trenger for å bygge protein og det tilfredsstillende ernæringsmessige kravene fisk har. Potensielt kan melet av sekkedyr være kilde til bærekraftig og lokalprodusert ingrediens til fiskefôr og dermed erstatte dagens bruk av fiske- og soyamel. Det kan gi rom for at markedspotensialet og lønnsomheten for sekkedyr øker.

Vurdering

Fylkeskommunen er enig med departementets forslag om at sekkdyr inkluderes i andre arterforskriften, samt deres anbefaling om at Fiskeridirektoratet får hjemmel til å tildele nye arter til akvakultur da det er nødvendig med mer omfattende vurderinger og kunnskap i forbindelse med godkjenning av nye akvakulturarter hvor det ikke er tildelt tillatelser tidligere.

Departementet vurderer det som sannsynlig at interessen blant næringsaktørene til å søke om tillatelser til nye former for akvakultur vil fortsette å øke noe i årene som kommer. Å delegere fylkeskommunene tildelingsmyndighet vil gi rom for kunnskapsoppbygging og mulighet til å utvikle en langsiktig fagspesialisering. Samtidig vil departementet avlastes og i større grad kunne fungere som et faglig sekretariat for politisk ledelse. På denne måten begrenses også antallet klagesaker som må behandles av Kongen i statsråd.

For næringen innebærer forslaget at søknadsbehandlingen skjer i et forvaltningsledd som har større kompetanse på lokale og regionale forhold, samt at næringen kjenner fylkeskommunen godt som første forvaltningsinstans i akvakultursaker. Fylkeskommunene har i dag også særlig god kompetanse på lokale og regionale forhold og fylkeskommunen er enig med departementets vurdering at delegeringen vil medføre kunnskapsbygging i regionene.

Det følger imidlertid ikke midler med overføring av kompetansen, og fylkeskommunen mener at saksbehandlingsgebyret som i dag tilfaller staten for behandling av slike saker bør tilfalle fylkeskommunene. Troms fylkeskommunen har tidligere spilt inn forslag om at saksbehandlingsgebyret næringen i dag betaler inn, hvor fylkeskommunen er delegert myndighet etter akvakulturloven, må tilfalle fylkeskommunene. Fylkeskommunen ber departementet revidere forskrift om gebyr og avgift i forbindelse med akvakulturvirksomhet. Dette er også grunnet i ulik praksis med innkreving av gebyr som har vært gjeldende før fylkeskommunene overtok forvaltningsansvaret. Dette er primært grunnet i uklart regelverk fra Fiskeridirektoratet, selv om behovet for revidering er spilt inn ved en rekke anledninger fra fylkeskommunene. Kompetansen vil for øvrig bli ivaretatt innenfor den porteføljen som fylkeskommunen allerede har i dag gjennom forvaltning av akvakulturloven.

Nærings- og fiskeridepartementet foreslår videre at det innføres depositumsordning på lik linje med den som er fastsatt for akvakultur med vannlevende planter og blåskjell, og at taket på 200.000 kr i depositum for tillatelser til vannlevende planter fjernes. Departementets forslag vil gi adgang til å kreve at beløpet som stilles til sikkerhet blir tilstrekkelig til å dekke de reelle kostnadene for omfanget av opprydning dersom næringen selv ikke skulle utføre opprydningen. Fra et økonomisk perspektiv vil en slik ordning være mer kapitalutfordrende for gründere i tidlig oppstartsfase at terskelen for etablering av akvakulturprosjekter blir høyere, samtidig kan ordningen favorisere større aktører som har bedre tilgang på kapital.

Troms og Finnmark fylkeskommune er likevel enig i at depositumstaket bør fjernes av samfunnshensyn, men vil likevel påpeke at det er viktig å finne en god balanse mellom kostnad for opprydding, og økonomisk belastning for nye bedrifter slik at man reduserer risiko for monopol av etablerte og bedre økonomisk stilte bedrifter.

Troms og Finnmark fylkeskommune er videre enig i departementets forslag om presisering i andre arter-forskriften § 7 første ledd bokstav a og forskrift om fangstbasert akvakultur § 5 første ledd bokstav a andre setning at lokaliteter for torsk og fangstbasert akvakultur ikke skal etableres i gyteområder eller gytefelt for vill torsk, slik disse til enhver tid vises i Fiskeridirektoratets kartverktøy. Dataene i kartverktøyet bør imidlertid oppdateres slik at det er basert på nyere kunnskap enn den som ligger til grunn per i dag. Dataene innhentes gjennom en kombinasjon av intervjuundersøkelser med fiskere (Fiskeridirektoratet) og verifisering i felt gjennom blant annet telling av egg og undersøkelser av havstrømmer og oseanografi (Havforskningsinstituttet), og er sist oppdatert i 2020. Fylkeskommunen vil påpeke at det i dag er stort behov for oppdatert kunnskap om lokale og regionale bestander av kysttorsk og etterlyser en nasjonal satsing på dette område for å øke kunnskapsnivået om de ulike bestandene langs kysten og i fjordene.

Troms og Finnmark fylkeskommune er enig med departementets forslag om å tillate flere arter på en lokalitet og at det skal kreves kun ett gebyr ved søknad. Dette er tidligere spilt inn fra Fylkeskommunenes akvakultursamarbeid (FAKS) 20.03.19, før fylkeskommunene fikk overført kompetanse for vannlevende planter. Fylkeskommunen mener likevel forslag har utfordringer og burde justeres ytterligere.

Departementet foreslår i forslaget at det fortsatt i § 4 skal skilles på tidlig og senere livsstadier.

Det er tidligere spilt inn forslag til departementet om at det kan gjøres unntak fra bestemmelsen i §4 annet ledd bokstav a), b) og c) slik at det kan gis tillatelser for flere livsstadier på samme tillatelsesdokument. Fylkeskommunen erfarer hvilke uheldige konsekvenser reglene i § 4 annet ledd medfører for virksomheter som driver med forskningsbasert virksomhet. Ofte er behovet for disse artene prekære for forskningsaktiviteten og klarering av artene haster nesten uten unntak å få klarert på lokalitetene. Dette da virksomhetene ofte driver grunnforskning og har forskere som står klare til å kjøre forsøk, ofte i småskala. I Troms gjelder dette selskaper som Akvaplan-niva AS, Nofima AS og Havbruksstasjonen i Tromsø AS. Selskapene driver med forskning og nødvendigvis innehar flere og til dels svært mange arter og livsstadier av ulike, bløtdyr, skalldyr og fiskearter på samme lokalitet og i sin portefølje.

En unntaksbestemmelse for flere livsstadier vil i så tilfelle hindre at både fylkeskommunen og selskapet må gå en ekstra runde for å innhente dispensasjon etter § 4 a), b) og c) jfr. forskriftens § 21 fra Fiskeridirektoratet. Vi erfarer at slike dispensasjoner tar svært lang tid å

behandle i Fiskeridirektoratet, i Troms finnes eksempler på saker som har tatt mer enn 1 år å behandle. Dette er etter vår vurdering unødvendig og et slikt unntak vil effektivisere saksbehandlingen for tilhørende arter samt redusere byråkratiet i forvaltningen.

Fylkeskommunen foreslår, som i tidligere innspill til departementet, at det kan tildeles akvakulturtillatelse for flere livsstadier på samme lokalitet på land, og at myndighet etter forskriftens § 21 til å dispensere fra samme forskrifts § 4 overføres til fylkeskommunene.

Slik fylkeskommunen vurderer forslaget til endring av § 4, første ledd, bokstav c) nr. 1 og 2, kan forskningsvirksomheter som driver akvakultur på land, fortsatt risikere å måtte innhente dispensasjon fra Fiskeridirektoratet dersom de ønsker å inneha organismer i tidlige og sene livsstadier på samme lokalitet. Det bør derfor tydeliggjøres hva som ligger i ordlyden.

Det foreslås derfor alternativt nytt ledd i § 4 som lyder som følgende:

«Fylkeskommunen kan dispensere fra § 4 første ledd, bokstav c) nr. 1 og 2 for arter som naturlig forekommer i området. Dette gjelder virksomheter med landbaserte produksjon, som primært driver akvakultur med forskning, og som ikke har større samlet akvakulturtillatelse enn 100 tonn maksimalt tillatt biomasse (MTB) eller tilsvarende, for samlet virksomhet på en lokalitet.»

Departementet kan vurdere størrelsen for samlet tillatelse basert på slike virksomheter nasjonalt. I Troms og Finnmark har i dag alle forskningsinstitusjoner tillatelser under 100 tonn MTB.

Konklusjon

Troms og Finnmark fylkeskommune stiller seg positiv til at tildelingsforskriften for andre arter skal utvides til å også gjelde akvakultur med sekkdyr og at førsteinstansbehandlingen, og derav tildelingsmyndighet, delegeres til fylkeskommunen. Troms og Finnmark er også positiv til at Fiskeridirektoratet delegeres myndighet til å gi tilsagn om tillatelse til akvakultur av andre akvatiske arter. Dette vil frigjøre kapasitet i departementet og gi en mer varig løsning der man slipper nye runder med regelverksendringer etter hvert som nye arter blir aktuelle for akvakultur i Norge, samt at saksbehandlingen blir effektivisert med færre ledd i prosessen og mindre byråkratisering.

Etter en samlet vurdering ser ikke Troms og Finnmark fylkeskommune det nødvendig å gi detaljerte innspill til endring av akvakulturdriftsforskriften eller andre forskrifter, herunder havbeiteforskriften.

Økonomiske, administrative og juridiske konsekvenser

Forslaget om forskriftsendringene vil ikke gi vesentlige negative økonomiske konsekvenser for fylkeskommunen. Forslaget om at behandling av akvakulturtillatelser for sekkyr delegeres til fylkeskommunene vil administrativt sett oppta ressurser, men uten negativ påvirkning med hensyn på andre oppgaver som allerede eksisterer og som fylkeskommunen i dag har kompetanse til å håndtere. Dersom forslaget i innstillings pkt. 8 implementeres i forskriften, vil saksbehandlingsgebyr for akvakultursøknader tilfalle fylkeskommunen.